

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323011156
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4323011156.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 03.01.2024, sp. zn. 4Pp/55/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 15. februára 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmienkové prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/161/2021 zo dňa 28.01.2022 so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku – vykonal polovicu uloženého trestu, avšak nesplnil ani jednu z materiálnych podmienok. Uvedol, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a správaním nepreukázal výrazné polepšenie, keďže z hodnotenia vypracovaného na odsúdeného vyplýva, že porušil ústavný poriadok, jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, za čo bol disciplinárne potrestaný, po dosiahnutí nápravy v jeho správaní bol síce umiestnený do diferenciačnej skupiny „A“, získal aj jednu disciplinárnu odmenu, avšak opätovne bol umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“ a bol potrestaný za porušenie ústavného poriadku a hoci aktuálne dodržiava ústavný poriadok, plní príkazy príslušníkov aj pracovné povinnosti, ako vyplýva z hodnotenia, stanovené ciele programu zaobchádzania sa u neho neplnia vo všetkých oblastiach priebežne a to najmä v oblasti edukácie, ktorá je najvýznamnejšia na dosiahnutie prevýchovy odsúdeného a podarilo sa u neho dosiahnuť len čiastočné pozitívne zmeny v jeho hodnotovej orientácii. Z hodnotenia ústavu na výkon trestu vypracovaného na odsúdeného vyplýva, že nemá kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťal opakovane. Odsúdený nesplnil ani ďalšiu materiálnu podmienku a to, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, keďže z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený sa napriek jeho veku – 27 rokov, už desaťkrát dostal do rozporu s Trestným zákonom, opakovane sa dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti rôzneho charakteru a boli mu ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, resp. trest odňatia slobody, ktorého výkon mu bol podmienkovo odložený, mu musel byť nariadený, nakoľko v skúšobnej dobe sa neosvedčil a aj napriek ukladaným nepodmienečným trestom odňatia slobody, sa správanie odsúdeného nezlepšilo a opätovne v krátkej dobe po vykonaní trestu alebo po odsúdení sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Uvedené skutočnosti svedčia o tom, že tresty, ktoré boli odsúdenému ukladané, nemali na neho žiadny prevýchový vplyv a nesplnili svoj účel, aby mu zabránili v páchaní ďalšej trestnej činnosti a to aj počas skúšobnej doby podmienkového odsúdenia, resp. výzvy na nástup výkonu trestu, z čoho vyplýva, že je

nekritický k páchaniu trestnej činnosti. Menej priaznivá resocializačná prognóza a stredné riziko recidívy trestnej činnosti vyplýva tiež z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, ktorý neodporúča jeho podmiennečné prepustenie. Súd taktiež prihliadol aj na charakter trestnej činnosti, výšku trestu, ktorý bol odsúdenému uložený a mal za to, že trest zodpovedá požiadavkám proporcionality – jeho primeranosti a spravodlivosti a s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti na dosiahnutie prevýchovného účelu je potrebné, aby odsúdený vykonal trest v celom rozsahu, a preto žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť, ktorú však do dňa konania neverejného zasadnutia odvolacieho súdu, písomne neodôvodnil.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd splnením svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo zistené splnenie materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, že odsúdený svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Taktiež ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zdôrazňuje, že odsúdený sa v minulosti 10-krát dostal do rozporu so zákonom, v štyroch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, ďalšie odsúdenia má z roku 2019, dve z roku 2020, dve z roku 2021, 2022, pričom ani už vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody a ani nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody, nemali na osobu odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv, neprezentuje kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti, ktorej sa dopúšťal opakovane a aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, aj ako vyplýva z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, aktuálna resocializačná prognóza u odsúdeného stanovená nástrojom hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti je menej priaznivá a vzhľadom na jeho doterajší spôsob života, jeho kriminálnu anamnézu, opakované porušovanie právnych noriem ako i to, že ani vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody za páchanú trestnú činnosť zjavne nesplnili svoj prevýchovný účel, nezobral si z nich žiadne ponaučenie a v páchaní trestnej činnosti pokračoval, nemožno u neho preto predpokladať, že sa po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude trestnej činnosti vyhýbať a začlení sa do spoločnosti ako riadny občan. Krajský súd dodáva, že podmiennečné prepustenie je na mieste v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ako však vyplýva z hodnotenia riaditeľa C. D., práve táto resocializačná prognóza je menej priaznivá, a preto bude potrebné, aby na splnenie účelu trestu vykonal celý trest odňatia slobody.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného, ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.